

правилъ много опити и съмъ дошълъ до слѣдующето заключение. Всѣко насилие, всѣки лошъ погледъ, всѣко лошо чувство, всѣко желание да убиешъ, всички тѣзи нѣща сж негативни и не носятъ нищо добро въ свѣта. Даже и единъ светия, даже и единъ благороденъ човѣкъ, ако употрѣбятъ едно насилническо сръдство, то е въ тѣхенъ ущърбъ. Онзи, който е поставенъ на това насилие, той може да се ползува, но онзи, който прилага насилието, нищо не се ползува. Затуй, много по-добъръ е да бждемъ индеферентни, но съ търпѣние да издържаме погрѣшкитѣ на единъ свой братъ. Не трѣбва да се наказва, но трѣбва да му се каже нѣщо. Щѣ го повикамъ, ще му разправа приятелски, разумно, всички причини и послѣдствия отъ тази негова погрѣшка. Имате синъ, който отива въ странство. Баща му има 10,000 лева, а той започва да се хвали, да разправя, че баща му ималъ 100,000 лева. Единъ българинъ, сега той е учителъ, отива въ Америка и започва да се прѣдставлява, че е отъ княжеска фамилия, че е български принцъ. Навсѣкждѣ той минавалъ добръ, отдавали му голѣмо внимание и почести, но благодарение на това, че баща му билъ князь, а той — български принцъ. Защо прави това? Кой му позволява? — Това е користолюбие! Казватъ: „Е, като нашата църква друга нѣма.“ Користолюбие се крие въ това! „Ама, като християнското учение друго нѣма.“ Користолюбие се крие и тукъ. Ти опита ли Го? Защо говоришъ нѣща, които не сж провѣрени? Въ името на Истината, ние сме длъжни да говоримъ само туй, което сме опитали. Казватъ, че християнството било идеално учение. Азъ вѣрвамъ, че е идеално, но Христовата вѣра ти приложи ли я? До сега не съмъ я приложилъ, но за въ бждеще ще я приложамъ. Колкото е била голѣма вѣроятността въ миналото да я приложимъ, толкова е голѣма и за въ бждеще. Сжщиятъ законъ е.

Туй, което за сега се изисква отъ насъ, то е приложението на Христовото учение, въ дадения случай — да изпълнимъ волята Божия — да простимъ! Но, знаете ли, колко е трудно да простимъ? Не е достатъчно само да простишъ, но тъй да простишъ, че да не помнишъ, да забравишъ всичко, да не остане въ душата ти никакво злорадство. Тази обида, която